

РЕШЕНИЕ

№ 5931

гр. София, 13.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 39 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ

при участието на секретаря РУЖА Й. АЛЕКСАНДРОВА
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН Г. ГЕНЕВ Гражданско дело № 20221110135267 по описа за 2022 година

Производство е образувано по искова молба, подадена от В. П. Д. и Р. С. Д., с която са предявили срещу ЮЛ отрицателни установителни иски с правно основание чл. 439 ГПК за признаване за установено спрямо ответника, че ишците не му дължат сумата от 2484.98 лв., за доставена от дружеството топлинна енергия за периода от м.05.2013 до м. 04.2015 г., ведно със законната лихва за периода от 23.10.2015 г. до изплащане на вземането, лихва в размер на 215.71 лв., за периода от 30.06.2013 г. до 12.10.2015 г., и сумата от 378.53 лв. разноски по делото, за които суми е издаден изпълнителен лист от 17.02.2016 г. по гр.д. № 64449/2015 г. по описа на СРС, 34 състав.

Ишците поддържат, че въз основа заповедно производство по което не са подавали възражение бил издаден изпълнителен лист издаден от 17.02.2016 г. по гр.д. № 64449/2015 г. по описа на СРС, 34 състав, като било образувано изпълнително дело № 20169190400149. Посочва, че вземанията били погасени поради изтичането на тригодишната давност. По изпълнителното дело не били извършвани изпълнителни действия годни да прекъсната давността след 22.03.2018 г. по отношение на длъжника В. П. Д. и след 04.11.2019 г. по отношение на длъжника Р. С. Д.. Претендира разноски. Пред съда процесуалният представител на страната поддържа исковата молба.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба, с който оспорва предявения иск, като недопустим и неоснователен. Посочва, че в случая била приложима 5-годишната давност. Посочва се, че било образувано изпълнително дело № 20169190400149 по което били извършвани множество изпълнителни действия годни да прекъснат давността. Претендира разноски, в условията на евентуалност се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна. Пред съда процесуалният представител на страната поддържа

отговора на исковата молба и претендира разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По делото са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че срещу ищците бил издаден изпълнителен лист от 17.02.2016 г. по гр.д. № 64449/2015 г. по описа на СРС, 34 състав, по който изпълнителен лист срещу тях било образувано изп. д. № 20169190400149 по описа на ЧСИ ***, за посочените в исковата молба суми и основания.

По делото е приложено за послужване ч. гр. д. № 64449/2015 г., по описа на СРС, 34 състав, от което е видно, че издадената заповед за изпълнение от 04.11.2015 г. е влязла в сила на 02.02.2016 г.

С определение № 15381 от 17.06.2022 г. постановено по гр. д. № 32494/2022 по описа на СРС, 170 състав е допуснато обезпечение на бъдещ иск посредством спиране на изпълнението по изп. д. № 20169190400149 по описа на ЧСИ ***.

По делото е представен препис от изп. д. № 20169190400149 по описа на ЧСИ ***, от което се установява, че същото е било образувано с молба подадена от ответника на 15.04.2016 г., като с молбата на съдебният изпълнител на основание чл. 18, ал. 1 от ЗЧСИ му е възложено да проучи имуществото на длъжника. Към молбата за образуване е приложен изпълнителен лист от 17.02.2016 г. по гр.д. № 64449/2015 г. по описа на СРС, 34 състав.

На 20.04.2016 г. държавата е присъединена по делото като възикател поради наличие на публични задължения на длъжника Р. С. Д. .

На 15.05.2016 г. с постановление е наложена възбрана върху недвижим имот собственост на В. П. Д. и Р. С. Д., а именно апартамент ***, находящ се в ***. От извършените отбелязвания е видно, че възбраната е била вписана в Служба по вписванията – *** на 10.06.2016 г.

На 16.05.2016 г. са изпратени покани за доброволно изпълнение до В. П. Д. и Р. С. Д. в качеството им на длъжници по изпълнителното дело.

Със запорно съобщение от 18.05.2016 г. изпратено до *** е наложен запор върху трудовото възнаграждение, което ще бъде изплащано на Р. С. Д.. От представените доказателства се установява, че запорното съобщение е било получено на 08.08.2016 г.

На 18.05.2016 г. е изпратено запорно съобщение до Агенция по вписванията, с което е наложен запор върху всички дружествени дялове от капитала на ЮЛ, които са собственост на длъжника В. П. Д.. От представените доказателства се установява, че запорното съобщение е било получено на 19.05.2016 г.

На 03.07.2017 г. е изпратено запорно съобщение до ***, с което е наложен запор върху всички сметки на длъжника В. П. Д. открити в банката. От представените доказателства се установява, че на 05.07.2017 г. /датата на получаване на запорното съобщение от третото задължено лице/ е наложен

запори върху банкови сметки на длъжника в ***.

С уведомление от 12.07.2017 г. длъжниците са уведомени, че на 26.07.2017 г. от 10.00 часа ще се извърши опис и оценка на движими вещи, находящи се на адрес ***, ***.

На 14.03.2018 г. са изпратени три броя запорни съобщения до търговски банки, с които е наложен запор върху всички сметки на длъжника В. П. Д. открити в банките. От представените доказателства се установява, че на 21.03.2018 г. /датата на получаване на запорното съобщение от третото задължено лице/ е наложен запор върху банкови сметки на длъжника в банките.

На 14.03.2018 г. са изпратени два броя запорни съобщения до търговски банки, с които е наложен запор върху всички сметки на длъжника Р. С. Д. открити в банките. От представените доказателства се установява, че на 21.03.2018 г. /датата на получаване на запорното съобщение от третото задължено лице/ е наложен запор върху банкови сметки на длъжника в банките.

С молба от 09.10.2019 г. подадена от вискателя ЮЛ по процесното изпълнително дело е поискано да се извърши справка в *** за наличие на трудови договори, като и насрочване на описа на движими вещи собственост на длъжниците.

На 31.10.2019 г. е изпратено запорно съобщение до ***, с което е наложен запор върху всички сметки на длъжника Р. С. Д. открити в банката. От представените доказателства се установява, че на 04.11.2019 г. /датата на получаване на запорното съобщение от третото задължено лице/ е наложен запор върху банкови сметки на длъжника в ***.

На 24.08.2021 г. е подадена молба от ЮЛ по процесното изпълнително дело с искане за проучване за наличието на банкови сметки, сейфове и трудови договори, като в случая че не се открият такива да се насочи изпълнението към опис и оценка на движими вещи собственост на длъжниците с цел изнасянето им на публична продан.

На 08.12.2021 г. е изпратено запорно съобщение до ***, с което е наложен запор върху всички сметки на длъжника Р. С. Д. открити в банката. От представените доказателства се установява, че на 10.12.2021 г. /датата на получаване на запорното съобщение от третото задължено лице/ е наложен запор върху банкови сметки на длъжника в ***.

Със запорно съобщение от 07.04.2022 г. изпратено до *** е наложен запор върху трудовото възнаграждение, което ще бъде изплащано на Р. С. Д.. От представените доказателства се установява, че запорното съобщение е било получено на 13.04.2022 г.

С протокол за извършено разпределение от 21.07.2022 г. на вискателят ЮЛ е заплатена сумата от 68.30 лв., с която са погасени платени такси по ТТРЗЧСИ.

Други изпълнителни действия частният съдебен изпълнител не е извършвал.

При предявен отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439 ГПК в тежест на ищеца е да докаже, че след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание, са настъпили факти (с оглед на наведените в исковата молба твърдения – изтекъл давностен срок), които водят до погасяване на установеното изпълняемо право на ответника. Предвид наведеното единствено основание за недължимост на сумата ответникът следва да установи настъпването на обстоятелства, обуславящи основание за спиране или прекъсване на погасителната давност по смисъла на чл. 115 и чл. 116 ЗЗД.

Настоящият съдебен състав счита, че при осъществяването на принудително изпълнение въз основа на влязла в сила заповед за изпълнение, какъвто е и настоящият случай, изпълняемото право е обложено в изпълнителна сила, която възниква в момента на изтичане на срока за възражение по чл. 414, ал. 2 ГПК, в който случай съдът служебно издава изпълнителен лист. С влизането в сила на заповедта за изпълнение – чл. 416 ГПК, се получава ефект, аналогичен на силата на пресъдено нещо и длъжникът не може да релевира възраженията си срещу дълга по общия исков ред, извън случаите на чл. 424 ГПК и чл. 439 ГПК, тъй като същите са преклудирани, с което се получава ефект на окончателно разрешен правен спор за съществуване на вземането – арг. и от чл. 371 ГПК, поради което и намира приложение разпоредбата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД – срокът на новата давност е всякога пет години. Неподаването на възражение в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК може да се приравни по правни последици на признание на вземането от длъжника по чл. 116, б. „а“ ЗЗД – целта на регламентираното в действащия ГПК заповедно производство е да се установи дали претендираното вземане е спорно, а признанието на дълга може да бъде изразено и с конклюдентни действия, доколкото същите манифестират в достатъчна степен волята на длъжника да потвърди съществуването на конкретен дълг към кредитора – виж например Решение № 100 от 20.06.2011 г. на ВКС по т. д. № 194/2010 г., II т. о., ТК, Решение № 131 от 23.06.2016 г. на ВКС по гр. д. № 5140/2015 г., IV т. о., ГК.

Според разпоредбата на чл. 116, б. „в“ ЗЗД, давността се прекъсва с предприемането на действия за принудително изпълнение на вземането. Съгласно задължителните за съдилищата разяснения, дадени в т. 10 от Тълкувателно решение № 2/2013 г. на ВКС по тълк. дело № 2/2013 г., ОСГТК, прекъсва давността предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ /независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя или е предприето по инициатива на частния съдебен изпълнител по възлагане, съгласно чл. 18 ЗЧСИ, като примерно и неизчерпателно са изброени изпълнителните действия, прекъсващи давността, в т. ч. насочването на изпълнението чрез налагане на заповест или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т. н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица. Вискателят има задължение със свои действия да поддържа

висящността на изпълнителния процес, извършвайки изпълнителни действия, изграждащи посочения от него изпълнителен способ, включително като иска повтаряне на неуспешните изпълнителни действия и прилагането на нови изпълнителни способности. В изпълнителния процес давността не спира, именно защото кредиторът може да избере дали да действа /да иска нови изпълнителни способности, защото все още не е удовлетворен/, или да не действа /да не иска нови изпълнителни способности/. Когато вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, изпълнителното производство се прекратява на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК по право, без значение дали и кога съдебният изпълнител ще постанови акт за прекратяване на принудителното изпълнение, тъй като актът има само декларативен, а не конститутивен характер. Поради това новата давност започва да тече не от датата на постановлението за прекратяване на изпълнителното производство, а от датата на предприемането от страна на вискателя на последното по време валидно изпълнително действие.

В контекста на изложеното съдът приема, че с оглед нормата на чл. 117, ал. 2 ЗЗД, считано от 02.02.2016 г. - датата влизането в сила на процесната заповед за изпълнение по ч. гр. д. № 64449/2015 г. по описа на СРС, 34 състав е започнала да тече нова петгодишна давност, която не е изтекла към момента на предприемането от страна на кредитора на действия за принудително изпълнение на вземанията по изпълнително дело № 20169190400149 по описа на ЧСИ ***, чрез подаване на молбата за образуване на изпълнителното дело – на 15.04.2016 г. В разглеждания случай от представения по делото препис на изпълнително дело № 20169190400149, се установява, че същото е било образувано въз основа на подадена молба на 15.04.2016 г. с приложен към нея - процесния изпълнителен лист. Съгласно мотивите към Тълкувателно решение № 2/26.06.2015г. по тълк.д. № 2/2013г. на ОСГТК на ВКС, не прекъсва давността образуването на изпълнителния процес, представляващо действието на съдебния изпълнител, който образува изпълнителното дело в качеството му на процесуален орган. Това обаче не важи за подаването на редовна молба за образуване на изпълнителното дело, а такава е и молбата, съдържаща овластяване по чл. 18 ЗЧСИ, която прекъсва давността. В настоящия случай в молбата по чл. 426 от ГПК съдържа изрично възлагане по чл. 18 ЗЧСИ, поради което с нея може да се приеме, че е била прекъсната давността. Следващите изпълнителни действия, годни да прекъснат давността по отношение на Р. С. Д. са на 20.04.2016 г. с присъединяване на държавата е по делото като вискател поради наличие на публични задължения на длъжника, налагане на възбрана върху недвижим имот от 10.06.2016 г. /датата на налагане възбраната/, заповест от 08.08.2016 г. /датата на получаване на заповестното съобщение/ върху трудовото възнаграждение от ***, заповест от 21.03.2018 г. /датата на получаване на заповестното съобщение/ върху всички сметки на длъжника в две банки, молба от 09.10.2019 г. от вискателя ЮЛ съдържащо изрично искане за предприемане на изпълнителни действия, а именно опис на движимо имущество, заповест от 04.11.2019 г. /датата на получаване на заповестното съобщение/ върху всички сметки на длъжника в до ***, молба от 24.08.2021 г. от вискателя ЮЛ съдържащо изрично искане за

предприемане на изпълнителни действия, заповест от 10.12.2021 г. /датата на получаване на заповестното съобщение/ върху всички сметки на длъжника в до ***, както и заповест от 13.04.2022 г. /датата на получаване на заповестното съобщение/ върху трудовото възнаграждение от *** ***. По отношение на длъжника В. П. Д. след подаване на молбата за образуване на изпълнително дело следващите изпълнителни действия, годни да прекъснат давността по отношение на този длъжник са налагане на възбрана върху недвижим имот от 10.06.2016 г. /датата на налагане възбраната/, заповест от 19.05.2016 г. /датата на получаване на заповестното съобщение/ върху всички дружествени дялове от капитала на ЮЛ, заповест от 05.07.2017 г. /датата на получаване на заповестното съобщение/ върху всички сметки на длъжника в до ***, заповест от 21.03.2018 г. /датата на получаване на заповестното съобщение/ върху всички сметки на длъжника в три банки, молба от 09.10.2019 г. от вискателя ЮЛ съдържащо изрично искане за предприемане на изпълнителни действия, а именно опис на движимо имущество, както и молба от 24.08.2021 г. от вискателя ЮЛ съдържащо изрично искане за предприемане на изпълнителни действия.

В контекста на гореизложеното, в случая настоящият състав намира, че между изпълнителните действия по изп. д. № 20169190400149 по описа на ЧСИ ***, а именно в хипотезата на възлагане по чл. 18 ЗЧСИ, налагането на възбрани върху недвижим имот, налагането на заповести върху банкови сметки, заповести върху трудовото възнаграждение, заповести върху дружествени дялове, присъединяване на вискател, молби от вискателя за възлагане на изпълнителни действия, по отношение на вземането на ответника спрямо ищите не е изтекъл по отношение и на двамата ищи нито предвидения в чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК двугодишен срок, нито е изтекла петгодишната давност за погасяване на задълженията. Също така следва да бъде посочено, че с определение № 15381 от 17.06.2022 г. постановено по гр. д. № 32494/2022 по описа на СРС, 170 състав е допуснато обезпечение на бъдещ иск посредством спиране на изпълнението по изп. д. № 20169190400149 по описа на ЧСИ ***, като следва да се посочи, че при спряно изпълнителното производство до възобновяването му извършването на изпълнителни действия е недопустимо, поради което и давност не тече.

С оглед на гореизложеното съвкупната преценка на доказателствата води до извод, че предявените искове следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

За пълното следва да бъде посочено, че релевантно обстоятелство се явява и доколко претенцията е допустима. Видно от представения протокол за извършено разпределение извършено от съдебния изпълнител по делото има извършени плащания на вискателя в размер на сумата от 68.30 лв., с която сума са погасени платени такси по ТТРЗЧСИ, поради което така платените суми не са предмет на настоящото производство.

С оглед на неоснователността на предявените искове претенциите на ищите за присъждане на сторените по делото разноси следва да бъдат оставени без уважение. При този изход на спора на основание чл. 78, ал. 3 във вр. ал. 8 от ГПК ответникът има право на разноси в размер на сумата от 100 лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Воден от горното, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от В. П. Д., ЕГН ***** със съдебен адрес ***, чрез адв. И. Р. и Р. С. Д., ЕГН ***** със съдебен адрес ***, чрез адв. И. Р. срещу ЮЛ, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: ***, искове с правна квалификация чл. 439 от ГПК за признаване за установено, че В. П. Д. и Р. С. Д. не дължат на ЮЛ сумата от 2484.98 лв., за доставена от дружеството топлинна енергия за периода от м.05.2013 до м. 04.2015 г., ведно със законната лихва за периода от 23.10.2015 г. до изплащане на вземането, лихва в размер на 215.71 лв., за периода от 30.06.2013 г. до 12.10.2015 г., и сумата от 378.53 лв. разноси по делото, за които суми е издаден изпълнителен лист от 17.02.2016 г. по гр.д. № 64449/2015 г. по описа на СРС, 34 състав.

ОСЪЖДА В. П. Д., ЕГН ***** със съдебен адрес ***, чрез адв. И. Р. и Р. С. Д., ЕГН ***** със съдебен адрес ***, чрез адв. И. Р., да заплатят на ЮЛ, ЕИК: ***, със седалище и адрес на управление: ***, на основание чл. 78, ал. 3 във вр. с ал. 8 от ГПК сумата от 100 лв., разноси в производството.

Решението, имащо характер на определение може да бъде обжалвано с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____